

Sygn. akt: KIO 753/13

WYROK
z dnia 17 kwietnia 2013 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Stręciwilk

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2013 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 kwietnia 2013 r. przez wykonawcę **S..... M..... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Centrum Podróży AIR CLUB S..... M....., ul. Senatorska 28, 00-095 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Instytut Badań Edukacyjnych, ul. Górczewska 8, 01-180 Warszawa**

przy udziale wykonawcy **Nobell Congressing Sp. z o.o., ul. Konotopska 4, 05-850 Ożarów Mazowiecki**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie;**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **S..... M..... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Centrum Podróży AIR CLUB S..... M....., ul. Senatorska 28, 00-095 Warszawa** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), uiszczoną przez wykonawcę **S..... M..... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Centrum Podróży AIR CLUB S..... M....., ul. Senatorska 28, 00-095 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie (dalej: „Zamawiający”) prowadzi, w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na: „Organizację w Warszawie dwudniowego II Kongresu Polskiej Edukacji”. Postępowanie to prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. t.j. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.), zwanej dalej: „ustawa Pzp”. Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE z dnia 16 lutego 2013 r. pod nr 2013/S 034-054187.

W postępowaniu tym wykonawca S..... M..... prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Centrum Podróży AIR CLUB S..... M..... z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”) w dniu 2 kwietnia 2013 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Złożone odwołanie dotyczy czynności Zamawiającego polegającej na wyborze oferty najkorzystniejszej. Informacja o tej czynności została przekazana Odwołującemu faksem w dniu 22 marca 2013 r. Kopia odwołania została przekazana Zamawiającemu w dniu 2 kwietnia 2013 r.

Zamawiający o złożonym odwołaniu poinformował wykonawców pismem z dnia 2 kwietnia 2013 r., przekazując im jego kopię. Wykonawca Nobell Congressing Sp. z o.o. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim (dalej: „Przystępujący”) w dniu 5 kwietnia 2013 r. złożył zgłoszenie przystąpienia do przedmiotowego postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Kopie przystąpienia zostały przekazane stronom postępowania odwoławczego.

Izba po przeprowadzeniu czynności formalno prawnych związanych z wniesionym odwołaniem skierowała odwołanie do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym z udziałem stron, a następnie na rozprawie. Posiedzenie oraz rozprawa w przedmiotowej sprawie odbyły się w dniu 15 kwietnia 2013 r.

Uwzględniając pisma złożone w sprawie odwołania oraz oświadczenia złożone w trakcie rozprawy Izba ustaliła następujące stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego:

I. Stanowisko Odwołującego

Odwołujący w swoim odwołaniu zarzucił Zamawiającemu, że dokonał określonych czynności niezgodnie z ustawą Pzp oraz zaniechał czynności, do których był zobowiązany na podstawie przepisów ustawy Pzp, tj.:

- 1) poprawę omyłki w ofercie Przystępującego, czym naruszył w szczególności art. 87 ust. 2 ustawy Pzp w związku z art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ust. 1 ustawy Pzp;
- 2) zaniechanie wykluczenia Przystępującego oraz wykonawcy Mazurkas Travel Biuro Podróży Sp. z o.o. (dalej: „*Mazurkas*”) i Symposium Cracoviense Sp. z o.o. (dalej: „*Symposium*”), czym naruszył w szczególności art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp;
- 3) odrzucenie oferty Odwołującego, czym naruszył w szczególności art. 89 ust. 1 ustawy Pzp w związku z art. 7 ust. 1, art. 38 ust. 2 i art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp;
- 4) wykluczenie Odwołującego z postępowania, czym naruszył w szczególności art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp w związku z art. 26 ust. 3, art. 25 ust. 1 art. 89 ust. 1 pkt 2 i art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp;
- 5) zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Przystępującego, czym naruszył w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp;
- 6) zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Mazurkas, czym naruszył w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp;
- 7) zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Symposium, czym naruszył w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp;
- 8) niezgodną z SIWZ ocenę ofert Przystępującego, Mazurkas i Symposium, czym naruszył w szczególności art. 91 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp;
- 9) wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Przystępującego, czym naruszył w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy Pzp.

W związku z powyższym Odwołujący wniósł o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wraz z załącznikami oraz
- 2) uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu,
 - unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
 - unieważnienie czynności wykluczenia Odwołującego z udziału w postępowaniu,

- unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego,
- przeprowadzenie ponownego badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego,
- ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odwołujący, odnosząc się do czynności odrzucenia jego oferty, wskazał, że:

- 1) Zamawiający nie uwzględnił treści wyjaśnień udzielonych w trakcie postępowania, gdzie Zamawiający w odpowiedzi na zapytanie, czy Zamawiający określa minimalną powierzchnię na stoiska informacyjne w odpowiedzi nr 10 wskazał, że: *„Zamawiający nie określa minimalnej w powyższych zakresach, jednakże, wykonawca tak ma zaprojektować powierzchnię, aby zmieścić na niej wszystkie opisane w SIWZ, w tym w OPZ działania dotyczące każdej powierzchni (czyli m.in. stoisk informacyjnych (...))”*
- 2) Nie można zgodzić się z twierdzeniem Zamawiającego: *„że OPZ zobowiązywał do zapewnienia maksymalnie 29 stoisk o wymiarach około 4mX5m oraz jednego stoiska o wymiarach około 20mX20 m czyli łącznej powierzchni stoisk informacyjnych około 980 m².”*

Według Odwołującego Zamawiający w żadnym miejscu SIWZ, ani tym bardziej w udzielonych wyjaśnieniach nie określił minimalnej powierzchni stoiska. Nie określił również „łącznej powierzchni stoisk informacyjnych”. Wręcz odwrotnie na pytanie wykonawcy określił, że powierzchnia ta określana jest przez wykonawcę i uzależniona jest od spełnienia funkcjonalnych wymagań określonych w SIWZ. Przywołał pkt 9.5 SIWZ, gdzie według niego Zamawiający dokładnie sprecyzował swoje wymagania co do oczekiwanej powierzchni i swój cel:

- konstrukcje ścian bocznych
 - ladę z półkami
 - przestrzeń na magazynek zamykany
 - przy stoisku ok. 4x5 m² (co najmniej trzy krzesła, po 1 hakerze, 2 stoliki)
- /stoisko ok. 20X20 m²/ - 4 stoliki i 8 krzeseł łącznie.

Tym samym powierzchnia przeznaczona na organizację stoisk informacyjnych, w tym powierzchnia stoisk informacyjnych zaproponowana w wizualizacji Odwołującego – według niego - spełnia cele z SIWZ sprecyzowane w OPZ. Wskazał, że literalna wykładnia OPZ w pkt 9.5 wskazuje, że stoiska mają powierzchnię zamkniętą (a nie otwartą) - konstrukcja ścian bocznych i lada, zatem zarówno powierzchnia stoisk informacyjnych (w metrach kwadratowych) 3x3, jak i 4x5 spełnia ten równie użyteczne. Tak samo stoisko o powierzchni: 20x20 m², jak i 10x10 m². Zamawiający nie podał innych celów, jak te z pkt. 9.5.

Zamawiający nie wymagał zabezpieczenia powierzchni stoisk, a jedynie powierzchnię na organizację stoisk, zatem – według Odwołującego - niezasadne jest stwierdzenie Zamawiającego w zawiadomieniu o wyborze oferty najkorzystniejszej z dnia 22 marca 2013 r., że powierzchnia stoisk winna być zbliżona do 980 m², a Odwołujący zaoferował powierzchnię o 75% mniejszą, w sytuacji, w której Odwołujący zapewnił ponad 900 m² (dokładnie 933 m²).

- 3) Odwołujący na poparcie swojego stanowiska przywołał orzecznictwo KIO o tym, że ewentualne niejasności treści SIWZ nie mogą być interpretowane na niekorzyść wykonawcy (wyrok KIO z dnia 25.10.2011 r. sygn. akt KIO 2207/11 oraz wyrok KIO z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt: KIO 13/12, oraz wyrok KIO 2434/12, wyrok KIO z dnia 21 stycznia 2011 r. sygn. akt: KIO 26/11, wyrok KIO z dnia 25 października 2011 r. sygn. akt KIO 2207/11).
- 4) Odwołujący podniósł, że treść złożonej oferty nie pozostaje w sprzeczności z treścią SIWZ, gdyż wykonawca w ofercie zaoferował wykonanie 29 stanowisk o wymiarach około 4x5 m oraz 1 stanowisko o wymiarach około 20x20m. Wskazał na treść swojej oferty – str. 112, gdzie oświadczył: *„W obiekcie, który AIR CLUB proponuje na organizację kongresu na wizualizacji przewidziano powierzchnię dla 30 stoisk informacyjnych w sąsiedztwie sali plenarnej na parterze na tym samym poziomie co sala plenarna i ustawienie maksymalnie 30 stanowisk informacyjnych, w tym maksymalnie 29 o wymiarach około 4m x 5m i jedna 20m x 20m dla Zamawiającego. Na wizualizacji w związku, iż Zamawiający nie precyzuje dokładnych wymiarów stoisk (określenie „około”) Wykonawca dokonał rozmieszczenia poszczególnych 30 stoisk (o wymiarach 10mx10m, 5mx4m, 3mx4m, 3mx3m). Powierzchnia, którą AIR CLUB proponuje na stoiska informacyjne spełnia wymagania SIWZ-u”*. Podniósł, że Zamawiający zaniechał wezwania Odwołującego do uzupełnienia dokumentów na potwierdzenie spełniania warunków, o których mowa § 6 ust. 1 pkt 2 i 3 SIWZ, tj.: wykazu wykonanych usług, oraz wykazu osób. Zamawiający zaniechał powyższego wezwania w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, uznając, iż oferta Odwołującego podlega odrzuceniu. Jako podstawę uznania, iż oferta podlega odrzuceniu Zamawiający wskazał, iż treść oferty nie odpowiada treści SIWZ. Jako uzasadnienie faktyczne podał, iż przedstawione we wstępnej koncepcji wielkości stoisk informacyjnych odbiegają od zakładanych wielkości wskazanych w SIWZ, a w konsekwencji treść oferty nie spełnia jej wymagań. W uzasadnieniu odrzucenia oferty de facto po raz pierwszy zdefiniował powierzchnię przewidzianą na stoiska wskazał, iż ta powierzchnia powinna wynosić co najmniej 980 m kw, podczas gdy odpowiedzi na pytania do SIWZ nie wskazywały na tę minimalną powierzchnię.

Odwołujący podkreślił, że Zamawiający w SIWZ wymagał zapewnienia przez wykonawców powierzchni na organizację stoisk informacyjnych:

- § 10 ust. 9 pkt d lit. a) pkt 1 - „powierzchnia na organizację stoisk informacyjnych”
- § 10 ust. 9 pkt d lit. a) pkt 2 - „powierzchnia na organizację stoisk informacyjnych”
- § 10 ust. 9 pkt d lit. a) pkt 4 lit. a - „na powierzchni do organizacji stoisk informacyjnych rozmieszczenie poszczególnych 30 stoisk względem siebie”
- § 12 ust. 2 poz. 1.9 „powierzchnia na organizację stoisk informacyjnych wraz z pełnym wyposażeniem i scenografią ”
- pkt 9.5 załącznika nr 7 do SIWZ - „wykonawca jest zobowiązany do zapewnienia powierzchni [...] i zorganizowania maks. 30 stoisk informacyjnych w tym maks. 29 o wymiarach k.. 4x5 m i jedno ok. 20mx20m”.

Podkreślił, że w żadnym z elementów SIWZ Zamawiający nie sprecyzował, jakiej minimalnej powierzchni do zapewnienia oczekuje od wykonawców. Za każdym razem posługuje się dla określenia parametrów wielkości stoisk słowem „około” (ewentualnie zamiennie skrótem „ok.”). Zwrócił uwagę, że określenie „około” zgodnie z definicją zamieszczoną w Słowniku Języka Polskiego, wyd. PWN, Warszawa 1995, t. 2 - w przypadku miary - nadaje przybliżony charakter. Na tym tle rysuje się – podkreślił - podstawowa nieprecyzyjność SIWZ - pomimo próby uzyskania przez wykonawców parametru minimalnej wielkości przewidzianej na stoiska informacyjne. Zwrócił uwagę, że w przypadku parametru długości określonej na ok. 4 m spełniającym wymagania długości będzie zarówno długość 2 m, 3 m, jak i 5 m. Każda z tych wartości będzie około 4 m, gdyż nie został sprecyzowany punkt odniesienia. Tak samo jest w przypadku parametru ok. 5 m – może to być 3 m, 4 m, jak i 6 m. Podobnie jak w przypadku długości ok. 20 m – według Odwołującego - spełniającym będzie 15 m, 10 m i 25 m. Rozwarstwienie wyniku tak określonych wartości około będzie spotęgowane w sytuacji przemnożenia tak określonego współczynnika przez kolejny parametr określony „około”. Zamawiający zgodnie z treścią SIWZ nie wskazał, iż oczekuje od wykonawcy zapewnienia stoisk informacyjnych o powierzchni co najmniej 20 m kw, czy też 400 m kw. Zgodnie z treścią oferty Odwołującego – wizualizacja - powierzchnia na zapewnienie stoisk informacyjnych wynosi 933 m kw., co daje – według Odwołującego – rozbieżność pomiędzy oczekiwaniem Zamawiającego a wstępną koncepcją Odwołującego na poziomie 4,8%. Nawet przy restrykcyjnym podejściu w interpretowaniu tego wymogu SIWZ, odchylenie 4,8% mieści się w sformułowaniu „około”.

Odwołujący podkreślił, że zapewnił odpowiednią powierzchnię, czego wyrazem jest treść oferty. Wskazał, że w poz. 1.9 formularza ofertowego wyceniono organizację

stoisk informacyjnych wraz z pełnym wyposażeniem i dalej w poz. 2 wyceniono powierzchnię na organizację stoisk informacyjnych wraz z pełnym wyposażeniem i scenografią w poz. 2 wyceniono stoiska informacyjne w wymiarach ok. 4 m x 5 m, a w poz. 3 stoisko informacyjne o wymiarach ok. 20 m x 20 m. Ponadto w treści formularza ofertowego załączone zostało oświadczenie o treści: *„Zawarty w specyfikacji istotnych warunków zamówienia projekt umowy został przez nas zaakceptowany i zobowiązujemy się – w przypadku wybrania naszej oferty - do zawarcia umowy według wzoru określonego w Załączniku 6 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w miejscu i terminie przez Zamawiającego.”* Załącznikiem do umowy jest opis przedmiotu zamówienia, wobec czego Odwołujący potwierdził, iż wykona zamówienie zgodnie z tym, co zostało wskazane w umowie oraz OPZ. W przypadku gdyby te oświadczenia jeszcze budziły wątpliwości w treści oferty Odwołującego - Wstępna koncepcja w rozdziale Stoiska informacyjne - x30, (parter) Odwołujący oświadczył, iż w obiekcie, który Odwołujący zaproponował na organizację Kongresu na wizualizacji przewidziano powierzchnię dla 30 stoisk informacyjnych w sąsiedztwie sali plenarnej na parterze, na tym samym poziomie co sala plenarna i ustawienie maks. 30 stoisk informacyjnych, w tym maksymalnie 29 o wymiarach około 4 m x 5 m i jedno około 20 m x 20 m dla Zamawiającego. Na wizualizacji w związku z tym, iż Zamawiający nie precyzował dokładnych wymiarów stoisk (określenie „około”) wykonawca dokonał rozmieszczenia poszczególnych 30 stoisk (o wymiarach 10m x 10m, 5m x 4m, 3m x 4m, 3m x 3m). Według niego żadne z oświadczeń woli złożonych w ofercie nie przesądza o niezgodności treści oferty Odwołującego z treścią SIWZ.

Podkreślił, że wymagania określone w SIWZ na terenie Miasta Stołecznego Warszawy spełniały trzy ośrodki, wobec czego skoro Zamawiający posiadał lub też mógł też posiadać wiedzę na temat miejsc, gdzie taki kongres może zostać zorganizowany powinien precyzyjnie określić swoje wymagania i oczekiwania. Pozostawienie tej materii uznaniowości wykonawcy nie może powodować negatywnych konsekwencji w stosunku do wykonawców, który nie odczytali intencji Zamawiającego. Odwołujący wskazał, że przedmiotem oceny Zamawiającego jest wstępna koncepcja, a więc element oferty, który zgodnie ze wskazaniem w Załączniku nr 7 do SIWZ będzie podlegał z uzgodnieniem z Zamawiającym. Po wyborze oferty najkorzystniejszej może zatem okazać się, że zakładana liczba lub też wielkość stoisk informacyjnych jest zbyt duża, wobec czego Zamawiający w pkt 10 ww. załącznika, zastrzegł sobie prawo do zmniejszenia maksymalnie 50% liczby stoisk informacyjnych (wliczając w to stanowisko o pow. ok. 20m x 20m). Zgodnie z

SIWZ wymogiem stawianym przed wykonawcami było przedstawienie projektu graficznego, a nie wskazanie powierzchni wszystkich stoisk informacyjnych.

- 5) Odwołujący podkreślił, że wstępna koncepcja nie jest wiążąca. Wskazał, że zgodnie z art. 2 pkt 2.3 wykonawca ma przedstawić Zamawiającemu w ciągu 15 dni od zawarcia umowy ostateczną koncepcję organizacji wydarzenia zawierającą zadania wykonawcy.

W związku z powyższym stwierdził, że Zamawiający nie był uprawniony do wykluczenia wykonawcy z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp oraz do odrzucenia jego oferty.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu Odwołujący wskazał następujące okoliczności:

- 1) Przystępujący zmienił wartość kwotową, wskazaną przez Zamawiającego w poz. 17 formularza oferty w zakresie pozycji: „wynagrodzenia i koszty podróży prelegentów i moderatorów i innych gości” z kwoty: 195 500 zł na kwotę: 130 000 zł. Przywołał w tym względzie zapisy pkt 9.20.4 SIWZ. W związku z powyższym według niego modyfikacja formularza oferty nie jest żadną z omyłek, o których mowa w art. 87 ust. 2 ustawy Pzp, lecz celowym działaniem Przystępującego, który w ten sposób chciał obniżyć koszty swojej oferty, aby zmieścić się w przewidzianym budżecie, co wskazuje na konieczność odrzucenia jego oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.
- 2) Podkreślił, że oferta Przystępującego powinna zostać odrzucona również na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, gdyż jej treść nie odpowiada treści SIWZ. Wskazał, że Zamawiający wymagał, aby wykonawcy zapewнили uczestnikom wyżywienie zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 9.11 załącznika nr 7 do SIWZ. Zgodnie z treścią pkt 9.13 ww. załącznika powierzchnia, na której będą podawane posiłki powinna zapewniać swobodne przemieszczanie się osób w trakcie poczęstunków. Powierzchnia ta w czasie dwóch dni kongresu nie będzie wykorzystywana na żadne inne działania niż catering. W tym zakresie wskazał na odpowiedź na pytanie 13 do SIWZ z dnia 26 lutego br. - czy korytarz Zamawiający uzna za osobną powierzchnię, na której może być zorganizowany catering (oddzielna sala)?, gdzie Zamawiający wskazał na konieczność zapewnienia osobnej powierzchni na catering, a wszystkie posiłki miały być zorganizowane w oddzielnej sali. Zamawiający podkreślił również, że powierzchnia na catering nie będzie wykorzystywana na żadne inne działania i nie może to być korytarz. Tym samym – według niego - nie jest możliwe wykorzystanie tej powierzchni w innym celu, w tym również na cele komunikacyjne. Tymczasem w rzucie Hali 2 - parter przedstawiono

salę plenarną, do której przechodzi się przez salę przeznaczoną na catering, co wskazuje, że Przystępujący sporządził swoją ofertę, w sposób sprzeczny z treścią SIWZ oraz z wyjaśnieniami udzielonymi przez Zamawiającego, co oznacza, że jego oferta powinna zostać odrzucona za podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp.

Ponadto podstawę odrzucenia oferty Przystępującego - według Odwołującego - stanowi zaproponowanie sali panelowej nr 6, w której nie ma możliwości pomieszczenia minimum 250 osób. Dla porównania wskazał, że wykonawca Mazurkas umieścił w Sali nr 6 tylko 241 osób, naniósł na plan filary, które podtrzymują strop. W ofercie Przystępującego natomiast takich elementów aranżacji przestrzeni brakuje, a one w istotny sposób wpływają na możliwość rozmieszczenia 250 osób. Jednocześnie wskazał, iż przedstawiona wizualizacja obejmuje również krzesła ścięte, tak jakby część uczestników musiała siedzieć na połowie krzesła. Brak jest też na wizualizacji pięciu kolumn, które znajdują się na przedmiotowej powierzchni. O przyznaniu temu wykonawcy zbyt dużej liczby punktów, niezgodnie z kryteriami oceny ofert na wskazanej powyżej podstawie, według Odwołującego, stanowi również sposób przedstawienia stanowiska informacyjnego 4m x 5 m. Zgodnie z wymaganiem pkt 9.5 załącznika nr 7 do SIWZ, stanowisko informacyjne składało się z: konstrukcji ścian bocznych, lady z półkami, przestrzeni na magazynek zamykany, a dodatkowo przy stoisku mają się znajdować co najmniej trzy krzesła, po 1 hokerze, 2 stoliki. Takie postanowienie OPZ nie dopuszcza sytuacji, aby w wizualizacji przedstawić aranżację uwzględniającą stoliki oraz krzesła we wnętrzu stoiska informacyjnego, chyba że ten wykonawca posiadał większą wiedzę od pozostałych wykonawców uczestniczących w niniejszym postępowaniu. Na marginesie zauważył, że podobna, analogiczna sytuacja spowodowała odrzucenie oferty Odwołującego. Jeżeli wewnętrzna sprzeczność projektu tego stanowiska z opisem, w ocenie Zamawiającego, nie stanowi przesłanki do odrzucenia oferty, której treść nie odpowiada treści SIWZ, to tej ofercie – zdaniem Odwołującego - należy obniżyć punktację z 2 pkt do 0 pkt. Za takim podejściem – w jego ocenie - przesądza postanowienie § 12 ust. 1 SIWZ.

Odwołujący wskazał również na zaniechanie wykluczenia Przystępującego z powodu niewykazania przez tego wykonawcę spełniania warunku doświadczenia. Zamawiający przyjął – jego zdaniem - bezkrytycznie odpowiedź Przystępującego na wezwanie Zamawiającego z dnia 18 marca br., co do usług wykonanych na rzecz Wydziału Inżynierii Materiałowej Politechniki Warszawskiej i zaniechał czynności wyjaśniających w trybie art. 26 ust. 4 ustawy Pzp. Największą wątpliwość

Odwołującego budzi w tym zakresie wielkość wynagrodzenia za zakres prac wykonanych przez Przystępującego.

W przypadku usługi nr 2 w wykazie, Odwołujący wskazał, że zgodnie z deklaracją Przystępującego koszt materiałów konferencyjnych wyniósł ponad 50 zł, co oznacza, iż pozostałe usługi kosztowały ok. 9 630 złotych w tym szereg innych usług.

- 3) Podkreślił, że przy deklarowanej liczbie uczestników 712 osób - zakładając, że cała pozostała kwota została przeznaczona na catering to stawka na uczestnika na dzień wyniosła 2 złote i siedemdziesiąt groszy. Wskazuje to wprost, iż Zamawiający jako profesjonalista, organizujący tego typu usługi, mający rozeznanie w cenach bezkrytycznie przyjął dokument złożony przez Przystępującego. Równie duże wątpliwości Odwołującego budziła usługa wykonana w kolejnym roku na rzecz tego samego odbiorcy, gdzie uczestniczyło w pięciodniowej konferencji 812 osób, a jej koszt wyniósł 29 200 złotych. Tym samym, w ocenie Odwołującego, Przystępujący nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu, a tym samym podlega wykluczeniu z niniejszego postępowania.
- 4) Ponadto w odniesieniu do ofert złożonych przez: Przystępującego oraz Mazurkas i Symposium.
 - a) Odwołujący podniósł, że: Zamawiający w odpowiedziach na pytania do SIWZ wskazał, że powierzchnia na catering nie może być wykorzystywana do żadnych innych celów niż catering. Tymczasem w ofertach wskazanych wykonawców, aby dostać się z sali plenarnej trzeba przejść przez powierzchnię cateringową, gdyż nie został przewidziany żaden inny korytarz. Według niego sformułowanie osobna powierzchnia na catering oznacza powierzchnie wydzieloną wyłącznie na potrzeby zorganizowania cateringu. Powyższe wskazuje, według Odwołującego, że Zamawiający zaniechał odrzucenia wskazanych ofert;
 - b) Odwołujący podkreślił, że sala panelowa nr 6 nie może pomieścić oferowanej ilości osób, gdyż w sali znajdują się kolumny oraz skosy, które nie pozwalają na rozstawienie minimum 250 krzeseł. W związku z powyższym stwierdził, że Zamawiający zaniechał wykluczenia i odrzucenia ofert wykonawców Mazurkas (wykonawca jest w stanie zapewnić ustawienie dla 241 osób) i Symposium (wykonawca jest w stanie zapewnić ustawienie dla 237 osób). Wskazał także na konieczność wykluczenia Przystępującego z postępowania.

Odwołujący wskazał też na zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy Pzp. W tym względzie podkreślił, że Zamawiający w odniesieniu do podobnych błędów czy uchybień wykonawców przyjął całkowicie odmienny sposób postępowania z wykonawcami, który może zostać zinterpretowany jako preferowanie konkretnych wykonawców, albo też wykonawców,

którzy zaoferowali oczekiwane przez Zamawiającego miejsce organizacji kongresu. Za taki przykład może według niego posłużyć zaniechanie wezwania do uzupełnienia dokumentów na spełniania warunków, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2 i 3 SIWZ, w stosunku do Odwołującego - z powodu przedstawienia koncepcji wielkości poszczególnych stoisk informacyjnych przy zapewnieniu dotrzymania standardów wymaganych w SIWZ, oraz całkowicie odmiennego podejścia do Przystępującego, który pomimo rozbieżności w opisie stanowiska informacyjnego 4m x 5m jego projektu, mimo wszystko został wezwany do uzupełnienia dokumentu na potwierdzenie spełniania warunku, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 2 SIWZ.

W toku rozprawy Odwołujący podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o uwzględnienie odwołania oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Dodatkowo jako dowody w sprawie przedłożył do akt sprawy sporządzony przez siebie materiał przedstawiający rozmieszczenie 29 stoisk 4 x 5 m oraz 20 x 20 m, wskazując, że w oparciu o jego ofertę jest możliwe ustawienie stoisk w tych konkretnie wymiarach. Wyjaśnił również dodatkowo, że powyższe jest możliwe do zastosowania przy zastosowaniu stoisk piętrowych, co nie było zakazane w SIWZ. Podkreśla, że powyższe nie było przyjęte przez niego w zaproponowanej w koncepcji wizualizacji. W wizualizacji załączonej do oferty Odwołujący przyjął najbardziej optymalne dla Zamawiającego rozwiązanie uznając w tym zakresie, że:

- wymiary stoisk 3 x 3 m i 3 x 4 m w zakresie wymogu: stoiska o wymiarach około 4 x 5 m
- wymiary stoiska 10 x 10 m w zakresie wymogu: stoisko o wymiarach około 20 x 20 m,

przyjętych przez Zamawiającego wypełniają wymogi SIWZ w zakresie użyteczności i funkcjonalności.

Co do zarzutu niespełnienia przez Przystępującego warunku wiedzy i doświadczenia przedłożył jako dowody w sprawie:

- umowę nr 1090/043/2011 z 8 września 2011 r. zawartą pomiędzy Politechniką Warszawską a Przystępującym na usługi wykazane przez Przystępującego w uzupełnionym przez niego wykazie usług, wskazując, że zakres przedmiotowej usługi wykazanej na potwierdzenie spełniania warunku doświadczenia przez Przystępującego, tj. przede wszystkim w zakresie wykonania materiałów konferencyjnych na kwotę 50 000 zł nie jest tożsamy z zakresem usługi wynikającej z treści umowy i załącznika nr 1 do tej umowy wskazującym na wykonanie usługi, która nie obejmuje przygotowania materiałów na kwotę 50 000 zł. Podkreślił tutaj także, że stojaki na postery wskazane w zał. nr 1 nie stanowią materiału konferencyjnego udostępnianego uczestnikom konferencji.

- umowę nr 1090/76/2012 z 14 września 2012 r. zawartą pomiędzy Politechniką Warszawską a Przystępującym, na okoliczność wykazania, że Przystępujący nie wykazał

spełniania warunku w zakresie zapewnienia usług cateringowych w realizowanej imprezie dla minimum 700 uczestników. Przedstawiony zał. nr 1 do umowy wskazuje bowiem na ilość uczestników, dla których świadczona była usługa cateringowa w ilości 70 osób.

Przedłożył też do akt sprawy wizualizację ustawienia poszczególnych stoisk, także przy ustawieniu krzesełek dla stoisk o wymiarach 3 x 3, 3 x 4, 5 x 4, 10 x 10 i 20 x 20, wykazując, że w każdym z tych wariantów wypełnione jest oczekiwanie Zamawiającego wyrażone w SIWZ co do użyteczności funkcjonalności tych stanowisk.

II. Stanowisko Zamawiającego

Zamawiający w piśmie z dnia 11 kwietnia 2013 r. złożył do akt sprawy pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie.

Wskazał w niej, powołując się na orzecznictwo KIO, że Odwołujący formułuje wszystkie zarzuty odwołania w sposób nieprecyzyjny, posługując się figurą retoryczną sugerującą, iż wskazane przez niego rzekomo naruszone przepisy ustawy Pzp są jedynie jednymi z wielu naruszonych, o czym świadczy każdorazowe użycie sformułowania „w szczególności”. Dodatkowo w zakresie zarzutów nr 3 oraz 8 podkreślił, że Odwołujący w ogóle nie wskazuje, który konkretnie przepis jego zdaniem został naruszony, ograniczając się do ogólnego odwołania do odpowiednio - art. 89 ust. 1 oraz art. 91 ustawy Pzp podczas, gdy każdy z tych artykułów składa się z wielu jednostek redakcyjnych. Nie sposób zatem – w jego ocenie - stwierdzić, który z ośmiu przepisów art. 89 ust. 1 oraz art. 91 ustawy Pzp Odwołujący miał na myśli oraz w konsekwencji jak faktycznie brzmi zarzut przez niego postawiony. Takie sformułowanie zarzutów – jego zdaniem - nie pozwala tak naprawdę na pewne oznaczenie zakresu orzekania KIO. Podkreślił, że Odwołujący nie może po upływie terminu na wniesienie odwołania formułować zarzutów poprzez ich zawężanie lub rozszerzanie, co stanowiłoby de facto formułowanie nowych zarzutów w miejsce wadliwie postawionych.

Zamawiający zwrócił też uwagę na art. 179 ust. 1 ustawy Pzp. Powołując się na orzecznictwo KIO oraz sądów okręgowych wskazał, że nie ma interesu do wniesienia odwołania wykonawca wykluczony z postępowania, jeżeli w odwołaniu nie kwestionuje zasadności wykluczenia. W myśl tej zasady nie będzie miał interesu do żądania wykluczenia z postępowania innego wykonawcy odwołujący, który nie zdoła skutecznie zakwestionować zasadności własnego wykluczenia/odrzućenia. Z taką sytuacją – według niego - mamy do czynienia w przedmiotowym odwołaniu. Warunkiem koniecznym dla realizacji interesu Odwołującego w żądaniu wykluczenia bądź odrzućenia ofert innych wykonawców jest wpięrw skuteczne zakwestionowanie czynności wykluczenia/odrzućenia oferty własnej. W

sytuacji bowiem, gdy Izba uzna, iż Zamawiający postąpił właściwie wykluczając Odwołującego z postępowania i uznając jego ofertę za sprzeczną z SIWZ dalsze orzekanie o pozostałych zarzutach staje się bezprzedmiotowe, gdyż ich uwzględnienie czy oddalenie nie ma żadnego wpływu na sytuację Odwołującego.

Podkreślił, że na strona 16-17 odwołania znajduje się uzasadnienie mające prowadzić do wykazania konieczności wykluczenia z postępowania Przystępującego, jednak w treści odwołania nie został postawiony zarzut dotyczący zaniechania wykluczenia Przystępującego z uwagi na niespełnienie przez niego warunków udziału w postępowaniu. Żaden bowiem z postawionych zarzutów nie odnosi się do naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp. Tym samym poddanie pod orzekanie KIO tej kwestii byłoby rażącym naruszeniem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, gdyż zarzut dotyczący niespełniania przez Przystępującego warunków udziału w postępowaniu nie został w ogóle postawiony.

Podkreślił, że zarzut nr 2 nie posiada w ogóle sformułowanego uzasadnienia faktycznego i prawnego, do czego obliguje Odwołującego art. 180 ust. 3 ustawy Pzp. W całej treści odwołania brak jest choćby zdania na uzasadnienie naruszenia przez Zamawiającego art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp, a więc zaniechania wykluczenia wykonawców z uwagi na złożenie przez nich nieprawdziwych informacji, które mają lub mogą mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania. Dla zastosowania tego przepisu, zgodnie z najnowszym orzecznictwem, koniecznej jest wystąpienie winy umyślnej, a więc kwalifikowanej jej postaci, po stronie wykluczanego wykonawcy. Tym samym - w jego ocenie - należy uznać, iż nie został on w ogóle postawiony a poddanie go pod orzekanie KIO byłoby rażącym naruszeniem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, gdyż zarzut dotyczący zaniechania wykluczenia wykonawców z uwagi na złożenie przez nich nieprawdziwych informacji ni został określony.

Odnosząc się do zarzutów nr 3 i 4 dotyczących wykluczenia Odwołującego z postępowania wskazał, że:

Nie jest zgodna z prawdą teza formułowana w odwołaniu, na której oparte zostały zarzuty nr 3 i 4, iż podstawą faktyczną uznania oferty Odwołującego za sprzeczną z SIWZ była kwestia związana z wymiarami łącznymi stoisk informacyjnych (powierzchnia stoisk). Zamawiający podkreślił, że w żadnym miejscu pisma nie wskazał innej podstawy niż zaproponowanie przez wykonawcę stoisk o wymiarach rażąco odbiegających od wymiarów wskazanych w pkt 9.5 opz. Jedynie w jednym zdaniu informacji o wynikach postępowania znajduje się odwołanie do sumarycznej powierzchni stoisk wystawienniczych i ma ono jedynie walor informacyjny, obrazujący skalę całej powierzchni.

Kolejną wymagającą wyjaśnienia sprawą jest celowe, zdaniem Zamawiającego, sformułowanie uzasadnienia zarzutów nr 3 i 4 w sposób wprowadzający w błąd, co do faktycznej treści SIWZ i wyjaśnień Zamawiającego w toku postępowania. Odwołujący w

treści odwołania zamiennie posługuje się dwoma terminami „powierzchnia stoisk informacyjnych” oraz „powierzchnia na organizację stoisk informacyjnych”. Na str. 7 odwołania znajduje się m.in. stwierdzenie, iż w informacji o wyniku postępowania „zamawiający de facto po raz pierwszy zdefiniował powierzchnię na stoiska informacyjne i wskazał, iż ta powierzchnia winna wynosić co najmniej 980 m kw.” Aby wzmocnić wrażenie Odwołujący powołuje się tutaj na odpowiedź z dnia 26 lutego 2013 r., w której na pytanie czy Zamawiający określa minimalną powierzchnię na stoiska informacyjne Zamawiający odpowiedział przecząco, określając jedynie funkcjonalnie, iż musi to być taka powierzchnia po której po ustawieniu sprzętów, stoisk itp. „ma się swobodnie (w sposób nieskrępowany, a w szczególności nie wymagający przepychania) poruszać 1500 uczestników, w tym osoby niepełnosprawne” (odpowiedź na pytanie nr 10 w piśmie z dnia 26 lutego 2013 r.). Z lektury samego odwołania, bez sięgania do treści pytań i odpowiedzi - zdaniem Zamawiającego - widać, iż zarówno pytanie, jak i odpowiedź, dotyczą czego innego niż powierzchnia stoiska. Jest to pytanie o przestrzeń, na której będą ustawione stoiska a nie o sumaryczną powierzchnię stoisk. Podkreślił, że podmiot zawodowo trudniący się organizacją imprez jest mniej zainteresowany rozmiarem stoiska wystawienniczego, a bardziej pochodną jego rozmiarów i ustawienia w postaci powierzchni przeznaczonej na ustawienie stoisk. Jego zdaniem Odwołujący doskonale rozróżnia te dwa pojęcia o czym świadczy: 1) treść zadanego przez niego pytania w dniu 20 lutego 2013 r. 2) akapit ze str. 3 odwołania, w którym pisze, iż „Zamawiający nie wymagał zabezpieczenia powierzchni stoisk, a jedynie powierzchnię na organizację stoisk”. Nie jest zatem zgodne z prawdą, iż Zamawiający zdefiniował powierzchnię przeznaczoną na stoiska informacyjne w informacji o wyniku postępowania.

Zamawiający nie zgodził się z zawartym w uzasadnieniu odwołanie stwierdzeniem (str. 8), iż użycie przez Zamawiającego w opz przyimka „około” prowadzi do pełnej dowolności w konstruowaniu oferty przez wykonawców, czego wyrazem ma być teza, iż „w przypadku parametru długości określonej na ok. 4 m spełniającym wymagania długości będzie zarówno długość 2m, 3m, jak i 5 m. Każda z tych wartości będzie około 4 m, gdyż nie został sprecyzowany punkt odniesienia.[...] Podobnie jak w przypadku długości około 20 m spełniającym będzie 15 m, 10 m i 25 m”. Wyraz „około” - jak podkreślił Zamawiający - istotnie nie jest pojęciem ostrym. Nie oznacza to jednak, w jego ocenie, iż jego użycie zakłada całkowitą dowolność po stronie wykonawcy.

Wskazał na rozumienie tego pojęcia według M. Zieliński w „Wykładnia prawa. Zasady, reguły wskazówki” (LexisNexis 2010), gdzie stwierdza się, iż nazwy szacunkowe „przez to, że odnoszą się do pewnych przedmiotów, określając je, kwalifikują je jako należące do zakresu tych nazw[...]" (s. 181). Odnosi się to także do tzw. nazw szacunkowych

jak wysoko, nisko, czy rzeczono „około”. Odwołał się do definicji słownikowej tego określenia - według Słownika Języka Polskiego pod red. W. Doroszewskiego (PAN Warszawa 1963) - w znaczeniu pierwszym słowo to oznacza: „wchodzi w skład wyrażających przedmiot, w którego bliskości, ze wszystkich (różnych) stron coś się dzieje”. W znaczeniu drugim podano: „wchodzi w skład przybliżonych określeń czasu, miary itp”. Według Słownika Języka Polskiego pod red. M. Bańko (PWN Warszawa 2000) w znaczeniu pierwszym podano: „słowem około poprzedzamy określenie liczby, ilości lub czasu, aby zaznaczyć, że jest ono przybliżone”, w Słownik Języka Polskiego PWN (www.sjp.pwn.pl) „około” oznacza zaś „bliskie położenie czegoś”. Zamawiający podkreślił, że przyimek „około” jest przydawką o charakterze szacunkowym jednak wskazującym na bezpośrednią bliskość (styczność) wyrażenia, do którego została dodana. Odniósł to do sformułowań użytych w SIWZ: „około 4x5m” i „około 20x20 m”, przy czym według niego nie jest tu w tym momencie istotne ustalanie zakresu tych nazw w odniesieniu do abstrakcyjnych wartości, ale w odniesieniu do konkretnych rozmiarów stoisk podanych przez Odwołującego w ofercie. Zamawiający zawarł w tym zakresie w odpowiedzi na odwołanie pytania: Czy wymiar 10x10 m jest wymiarem zbliżonym do zawartego w SIWZ wymogu wymiaru około 20x20 m? Czy wymiary 3mx4m, 3mx3m są zbliżone do wymiaru około 4x5m? Zdaniem Zamawiającego zdecydowanie nie i to zarówno, jeżeli spojrzymy na to w sposób najprostszy z możliwych, a więc przez porównanie wymiarów boków prostokątów tworzących obrys stoiska, jak również jeżeli spojrzymy na to przez analizę oferowanej powierzchni każdego ze stoisk. Analizując stoisko 10x10 m stwierdził, że każdy jego bok jest o 50% krótszy od postulowanego przez Zamawiającego wymiaru około 20x20 m i nie jest to jego zdaniem wartość bliska (D.....), przybliżona (M.B.....) do wskazanej wartości. Jeszcze wyraźniej widać tę rażącą odmiennosc oferty od wymagań przy spojrzeniu na powierzchnię stoiska: $20 \times 20 \text{ m} = 400 \text{ m}^2$, podczas gdy $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$. Przeprowadzając identyczną analizę wymiarów stoisk 3x4m oraz 3x3m również Zamawiający doszedł do wniosku, iż żaden z parametrów - ani bok prostokąta ani jego powierzchnia - nie jest zbliżony do wymiaru 4x5m.

Podkreślił również, iż wykazywanie rzekomej zgodności treści oferty Odwołującego w oparciu o treść formularza oferty nie może być akceptowane, gdyż formularz oferty jest wzorem sporządzonym przez Zamawiającego. Wskazywana w odwołaniu wycena stoisk jest dokonana w polach, których nazwy zostały nadane przez Zamawiającego. Także oświadczenie w treści formularza oferty, iż Odwołujący zobowiązuje się do realizacji zamówienia zgodnie z umową i opz – jego zdaniem - nie zmienia stanu rzeczy - po pierwsze na str. 112 swojej oferty Odwołujący dał jasny wyraz swojego rozumienia opz, po drugie zaś oba oświadczenia nie mogą być ze sobą sprzeczne. Powołał się w tym zakresie na orzecznictwo KIO.

Wskazał też, że użycie dla określenia wymiarów stoisk przyimka „około” podyktowane było chęcią pozostawienia wykonawcom pewnego luzu decyzyjnego przy aranżowaniu przestrzeni wystawienniczej. Zamawiający chciał uniknąć sytuacji, w której dana lokalizacja miałaby być wykluczona jako miejsce organizacji Kongresu tylko z tego powodu, że nie było w niej na tyle dużej przestrzeni na ustawienie stoisk o ściśle określonych wymiarach. Można bowiem wyobrazić sobie sytuację, w której obiekt spełniałby warunki realizacji, ale nie może pomieścić bardzo dużego stoiska o wymiarach 20x20m jednak można w nim ustawić stoisko o wymiarach 19x19m czy 19x20 albo 18,5 x 21m, gdyż takie są uwarunkowania architektoniczne budynku.

d) Wbrew temu co twierdzi Odwołujący na str. 10 odwołania nie ma znaczenia dla oceny zgodności jego oferty z SIWZ fakt, iż zgodnie z § 10 ust. 9 lit. d. SIWZ w ofercie zawarta została „wstępna koncepcja organizacji kongresu”. Wskazał na zapisy SIWZ. Po pierwsze w § 10 ust. 9 lit d SIWZ, gdzie Zamawiający określił, jaka jest wymagana zawartość wstępnej koncepcji. Składają się na nią rysunki oraz ich opisy - czyli plan powierzchni konferencyjnej, planowana scenografia pomieszczeń oraz opisy. Zgodnie z opisem kryteriów oceny ofert (§ 13 SIWZ) ocenie podlega dokładność i precyzyjność ich sporządzenia, np. czy na powierzchni do organizacji stoisk informacyjnych rozmieszczono poszczególne stoiska względem siebie. Z kolei zgodnie z pkt 9.3.5.1 opz wykonawca przedstawi ostateczny projekt scenografii nie później niż 30 dni przed kongresem. Porównując brzmienie § 10 ust. 9 lit d SIWZ oraz pkt 9.3.5.1 – zdaniem Zamawiającego - widać, iż późniejsze korekty mogą dotyczyć jedynie scenografii pomieszczeń - ustawienie, rozmieszczenia elementów, jednakże elementów zgodnych z wymaganiami SIWZ. Zatem to, czy dany element o nazwie „wstępny” może być traktowany jako niewchodzący w treść oferty i przez to niemogący stanowić podstawy do jej odrzucenia jako sprzecznej z SIWZ należy analizować nie przez pryzmat jego nazwy, ale roli jaką pełni w świetle wszystkich postanowień SIWZ. Wskazał, że wstępna koncepcja to wiążąca treść oferty. Koncepcja ostateczna to koncepcja uszczegółowiona oraz uzupełniona o elementy, które nie były w ofercie wymagane. Jednocześnie koncepcja ostateczna nie ma prawa być sprzeczna z koncepcją wstępną podlegającą ocenie. Gdyby przyjąć inne podejście ocena ofert byłaby fikcją. Po drugie wskazał, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem, iż wstępny charakter jakiegokolwiek dokumentu upoważnia wykonawcę do formułowania jego treści w sposób oczywiście sprzeczny z SIWZ.

Co do uprawnień Zamawiającego do zmniejszenia ilości (a nie wymiarów jak pisze Odwołujący) poszczególnych elementów, jak np. liczby stoisk, rezygnacji z przestrzeni na organizację prezentacji plakatów, liczby sal panelowych itd., jako uzasadnienie, iż zaproponowana przez niego stoiska spełnią cel w postaci organizacji ekspozycji

Zamawiający wskazał, że pkt 10 opz formułuje uprawnienia Zamawiającego co do modyfikacji pewnych elementów zamówienia i wykonawca nie ma żadnego prawa egzekwowania tych modyfikacji. Jest to tylko zastrzeżenie prawa do zmian, a nie obietnica zmiany i nie można w ten sposób uzasadniać przyzwolenia na złożenie oferty niezgodnej z SIWZ.

Podkreślił, że z oświadczenia ze strony 112 oferty Odwołującego jednoznacznie wynika, iż jego zamiarem i intencją było złożenie oferty obejmującej stoiska informacyjne o wymiarach znacznie odbiegających od wskazywanych przez Zamawiającego w opz. Wobec tego Zamawiający nie mógł nawet zwracać się do wykonawcy o wyjaśnienia treści oferty, bowiem oświadczenie zawarte na stronie 112 jest jednoznaczne i niepozostawiające wątpliwości co do sposobu rozumowania wykonawcy i jego intencji złożenia oferty o określonej treści. Dlatego też wyczerpana została hipoteza art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp formułującego obowiązek odrzucenia oferty jako sprzecznej z SIWZ. Wskazał, że poprawienie w tym oferty Odwołującego wymagałoby de facto napisania części oferty dotyczącej powierzchni na stoiska informacyjne przez Zamawiającego: wykonania wszystkich rysunków, oznaczenia wymaganych elementów scenografii a nawet sporządzenia opisu, co następnie podlegałoby ocenie, zgodnie z kryteriami oceny ofert.

Zdaniem Zamawiającego wobec oczywistej bezzasadności zarzutów nr 3 i 4 odwołania bezprzedmiotowe jest orzekanie o pozostałych zarzutach, gdyż w wyniku oddalenia odwołania już w zakresie zarzutów nr 3 i 4 Odwołujący traci interes w zakresie pozostałych zarzutów. Niemniej jednak z ostrożności procesowej Zamawiający odniósł się również do pozostałych zarzutów odwołania.

Co do zarzutu nr 1 - naruszenia w szczególności art. 87 ust. 2 ustawy Pzp w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz 7 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez poprawę omyłki w ofercie złożonej przez Przystępującego Zamawiający powołał się na orzecznictwo KIO dotyczące poprawiania ofert w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Wskazał też, że zapisy SIWZ i podkreślił, że te nawet bezwzględnie zakazujące określonych zmian w ofercie w stosunku do dokumentacji opracowanej przez Zamawiającego, muszą być stosowane z uwzględnieniem obowiązków Zamawiającego nałożonych ustawą w zakresie obowiązku zastosowania procedury z art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Co do oferty Przystępującego, zdaniem Zamawiającego, nie ma żadnego znaczenia, dlaczego w pozycji 17 kosztorysu wykonawca ten wpisał 130 000 zł zamiast wpisanej przez Zamawiającego stałej 195 500 zł, bowiem przyczyna zaistnienia omyłki jest bez znaczenia dla istnienia obowiązku jej poprawienia. Podkreślił też, że jednocześnie dokonanie poprawy nie miało istotnego wpływu na treść oferty - zmianie uległa jedynie jej cena, która wzrosła o 65 000 zł (przy cenie oferty 2 257 121,17 zł).

Co do zarzut nr 5 - naruszenia w szczególności art. 89 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Przystępującego podkreślił, że w odpowiedzi na pytanie nr 13 nie ma sugerowanego w treści odwołania (str. 13) stwierdzenia, iż nie jest możliwe wykorzystanie powierzchni cateringowej na cele komunikacyjne. Podkreślił, że czymś zupełnie innym jest „korytarz” a czym innym „ciąg komunikacyjny”. Pytanie dotyczyło korytarza, a nie możliwości wykorzystania powierzchni cateringowej dla komunikacji, np. czyniąc z hali przeznaczonej na catering halę przejściową pomiędzy salą plenarną a hallem. Zwrócił uwagę na odmienne znaczenie słowa „korytarz” i zwrotu „ciąg komunikacyjny” - korytarz może być ciągiem komunikacyjnym, ale ciąg komunikacyjny nie musi być korytarzem. Wskazał, że rozróżnienie tych dwóch pojęć jest oczywiste choćby na gruncie przepisów budowlano-architektonicznych. Przywołał rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690), które rozróżnia te dwa pojęcia, nie definiując ich. I tak np § 95 ust. 2 mówi o korytarzach stanowiących komunikację wewnętrzną w mieszkaniu (czyli możliwe są takie, które nie są ciągami komunikacyjnymi), w § 99 mowa jest o korytarzach, które mogą być przejściami do urządzeń technicznych; § 243 mówi o korytarzach będących drogami ewakuacyjnymi, § 262 z kolei formułuje wymaganie co do budowy korytarza i jego sufitu. Jednocześnie w § 261 sformułowano w pkt 4 wymogi, co do „szerokości przejść komunikacyjnych” w pomieszczeniach przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 200 osób dorosłych. Dla przykładu odwołał się też do wyraźnego rozróżnienia tych pojęć na przykładzie innego aktu prawnego - rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 marca 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków utrzymywania zwierząt laboratoryjnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców (Dz. U. Nr 50, poz. 368), gdzie w § 7 postanowiono, iż „Korytarze i ciągi komunikacyjne pomiędzy pomieszczeniami [...] powinny spełniać wymagania [...]”. W ofercie Przystępującego – w ocenie Zamawiającego - powierzchnia cateringowa nie została zaplanowana na korytarzu (a więc „wąskim, długim pomieszczenie, z którego prowadzą drzwi do innych pomieszczeń” www.sjp.pwn.pl), ale w obszernej hali, przez którą wytyczono dwa przejścia komunikacyjne, na których nie są rozstawione żadne stoliki.

Jeśli chodzi o inne oferty wskazał, że w ofercie Mazurkas wykonawca zaproponował podobne rozwiązanie, co u Przystępującego – wykonawca ten umieścił powierzchnię cateringową w ten sposób, że wytyczył przez nią ciąg komunikacyjny pomiędzy hallem, a powierzchnią na organizację stoisk (str. 59-61 oferty), a więc nie w korytarzu, ale z pozostawieniem możliwości przejścia do innej części budynku. Podobne rozwiązanie zastosował wykonawca Międzynarodowe Targi Poznańskie (s. 39 oferty), który umożliwił

także przejście pomiędzy częściami imprezy przez strefę cateringową. Również wykonawca Symposium wybrał wariant, w którym przestrzeń cateringową jest dostępna dla osób przechodzących do innej części budynku (s. 30 oraz 38 oferty). Powyższe, jego zdaniem, wskazuje, iż wszyscy wykonawcy doskonale zrozumieli czym różni się „korytarz” od „ciągu komunikacyjnego” i tylko Odwołujący nie rozumie tej różnicy. Dodatkowo zauważył, że umożliwienie przejścia przez powierzchnię cateringową jest przeznaczeniem tej powierzchni na inne „działania” niż catering. Zamawiający nie zdefiniował bowiem pojęcia „działanie”, jednak już z samego sensu tego słowa i treści opz można wnioskować, iż chodzi o działania wykonawcy związane z organizacją kongresu opisane w opisie przedmiotu zamówienia jak np. organizacja wystawy plakatów, rejestracji gości itd. W jego cenie w pojęciu „działanie” nie może mieścić się umożliwienie przejścia uczestnikom kongresu.

Co do zarzutu zaoferowania przez Przystępującego niezgodnej z wymaganiami SIWZ sali panelowej nr 6 (s. 13 odwołania) stwierdził, iż jest on niezgodny ze stanem faktycznym. Rzekoma niezgodność sali z SIWZ nie została jego zdaniem poparta żadnym dowodem i stanowi jedynie opinię Odwołującego w tym zakresie. Rzut sali został zamieszczony w ofercie Przystępującego na str. 28. Sala ta ma wymiar 1900 cm x 1700 cm co daje powierzchnię 3 230,00c m². Dodatkowo wskazał, iż na str. 62 oferty Mazurkas znajduje się rysunek poglądowy, na którym zaznaczono, iż w sali tej odbędzie się sesja panelowa dla 250 osób. Już z samej powierzchni Sali, według niego, wynika, iż jest to w pełni możliwe i nie zmienia tego rzekoma obecność filarów, które nie zostały na rysunku oznaczone. Po wpłynięciu odwołania, pomimo iż - zdaniem Zamawiającego - sala ta spełniała wymagania, Zamawiający w celu wyjaśnienia tej okoliczności zwrócił się także do administratora proponowanych przez Mazurkas oraz Przystępującego hal wystawienniczych o udzielenie informacji czy w omawianej sali jest możliwość umieszczenia aranżacji dla 250 osób. Z udzielonej przez Pana D..... M....., Członka zarządu Warszawskiego Centrum Expo XXI wynika, iż jest to możliwe, (w załączeniu przedstawił treść informacji otrzymanej od Warszawskiego Centrum Expo XXI).

Co do zarzutu o rzekomej niezgodności oferty Przystępującego z SIWZ w zakresie projektu stoiska informacyjnego o wymiarach ok. 4x5 m Zamawiający podkreślił, że Przystępujący na str. 32 oferty przedstawił projekt stoiska, który jest zgodny z SIWZ - zarówno w zakresie założenia architektonicznego, jak i sprzętów stanowiących jego wyposażenie. Podniósł, że ustawienie mebli - krzesła i stoły to meble - stanowi element scenografii stoiska i może podlegać uzgodnieniom zgodnie z brzmieniem pkt 9.3.5.1 opz.

Co do zarzutu o niespełnieniu warunków udziału w postępowaniu przez Przystępującego podkreślił, że na str. 14 odwołania znajdują się niepoparte żadnymi zarzutami uwagi dotyczące rzekomego niespełniania warunków przez Przystępującego.

Odwołujący nie wskazał, o jaki warunek chodzi, nie przedstawił też żadnego dowodu na poparcie swoich tez. Odnosząc się jednak do argumentów odwołania wskazał, że Przystępujący przedstawił potwierdzenie prawidłowości wykonania usług wykazanych w przez Przystępującego na rzecz Politechniki Warszawskiej. Z treści referencji wynikało, że w organizowanych imprezach brało udział 712 oraz 812 uczestników. Wbrew twierdzeniom Odwołującego zatem informacja o liczbie uczestników pochodzi z dwóch niezależnych źródeł: oświadczenia wykonawcy (wykaz usług) oraz oświadczenia Zamawiającego. Przyznał, że wynagrodzenie wskazane w tym zakresie przez Przystępującego jest istotnie niskie, jednak ten fakt w kontekście oświadczenia Politechniki Warszawskiej nie może budzić zastrzeżeń. Warunek w niniejszym postępowaniu odnosił się do oznaczonych rodzajowo usług, a nie do ich określonej wartości.

Niemniej podkreślił, że nawet gdyby przyznać w tym miejscu rację Odwołującego to zmiana punktacji mogłaby mieć miejsce o 1 a nie 2 punkty, gdyż, zgodnie z treścią kryterium, wykonawca otrzymywał 1 pkt za przedstawienie opisu stoiska oraz 1 za przedstawienie jego projektu i taka zmiana nie miałaby żadnego wpływu na wynik postępowania.

W toku rozprawy Zamawiający podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania.

III. Stanowisko Przystępującego

Przystępujący złożył przystąpienie po stronie Zamawiającego, wnosząc o oddalenie odwołania.

W toku rozprawy poparł w całości stanowisko Zamawiającego, wskazując dodatkowo, że istnieje także możliwość dostania się do powierzchni sali plenarnej bez przejścia przez powierzchnię cateringową, tj. odrębnym wejściem. Na tę okoliczność przedłożył pismo administratora powierzchni z dnia 11 kwietnia 2013 r. wraz z odpisem KRS potwierdzającym umocowanie osób składających w tym zakresie oświadczenie. Podkreślił też, że w rzucie dotyczącym hali nr 3 wskazuje się na odrębne wejścia do powierzchni cateringowej i jednocześnie do sali plenarnej. Wskazał jednocześnie, że przy przyjętym przez Zamawiającego harmonogramie dnia nie będzie problemu z przejściem osób do sali plenarnej przez salę cateringową, bowiem uczestnicy Kongresu przejdą najpierw z hali nr 1 do sali cateringowej i następnie, po poczęstunku, będą odbywać się obrady w sali plenarnej. W żadnym przypadku powierzchnia cateringowa nie będzie wykorzystywana jako korytarz.

Wskazał też, że przedłożone przez niego dowody stanowią także potwierdzenie możliwości ustawienia w sali C2 krzesełek dla 250 osób. Wskazał na załączony rzut tej sali, gdzie po pierwsze, umiejscowiono dźwiękoszczelną ścianę przesuwaną, po drugie zaś

zaznaczone tam filary nie uniemożliwiają usytuowania 250 miejsc siedzących. Podkreślił też, że umieszczenie na wizualizacji Przystępującego krzesel i stołów w ramach stoiska nie wskazuje na niezgodność z wymogami SIWZ, jest to element scenariusza. Sam Odwołujący w prezentowanej na rozprawie swojej wizualizacji wskazał na stoliki i krzeselka wewnątrz stoiska.

Co do zarzutu braku doświadczenia Przystępujący przedłożył oświadczenie złożone przez dziekana wydziału inżynierii materiałowej Politechniki Warszawskiej z 11 kwietnia 2013 r., tj. oświadczenie wystawcy referencji, które potwierdza dodatkowo wartość materiałów referencyjnych przygotowanych przez Przystępującego na kwotę ponad 50 000 zł. Oświadczenie to potwierdza również, że w zakresie pozostałych czynności związanych z realizacją tego przedsięwzięcia leżących w zakresie działań Przystępującego przyjęty został określony model organizacyjno-finansowy, iż powyższe było finansowane przez inne podmioty na podstawie odrębnych umów, a także przez samych uczestników konferencji. Podkreślił, że Politechnika Warszawska była jednak odbiorcą tych usług i miała prawo w tym zakresie wystawić referencje. Przystępujący wskazuje, że obsługa cateringowa tego przedsięwzięcia dla Politechniki Warszawskiej była droższa, ale przyjęte zasady rozliczania umożliwiły nieponoszenie tych kosztów w ramach umowy z Politechniką. Na potwierdzenie powyższego przedłożył kopię umów z 12 sierpnia 2011 r. i 27 lipca 2012 r., zawartych w związku z realizacją przedsięwzięcia na rzecz Politechniki Warszawskiej z E-MRS. Wskazał, że w zakres tych umów wchodziły usługi cateringowe. Według Przystępującego, Odwołujący w ramach postawionych w odwołaniu zarzutów nie kwestionował niespełnienia warunku co do przygotowania materiałów konferencyjnych przez Przystępującego w ramach usługi realizowanej na rzecz Politechniki Warszawskiej na poziomie minimum 50 000 zł. Podkreślił, że przedmiotem zarzutu odwołania był wyłącznie brak możliwości sfinansowania usług cateringowych na poziomie 9 630 zł.

Krajowa Izba Odwoławcza, rozpoznając złożone odwołanie na rozprawie i uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy w sprawie, w tym w szczególności dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również stanowiska stron i uczestnika postępowania, zaprezentowane na piśmie i ustnie do protokołu posiedzenia i rozprawy, ustaliła i zważyła co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, a skutkujących odrzuceniem odwołania w całości.

W drugiej kolejności Izba stwierdziła skuteczność zgłoszenia przystąpienia po stronie Zamawiającego dokonanego przez wykonawcę Nobell Congressing Sp. z o.o. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim. Izba zweryfikowała wypełnienie w tym względzie wymogów formalnych skutecznego zgłoszenia przystąpienia, określonych w art. 185 ust. 2 i 3 ustawy Pzp i stwierdziła ich wypełnienie przez wskazanego wykonawcę.

Izba ustaliła również, że Odwołujący ma interes w złożeniu odwołania. W tym przypadku Odwołujący, podnosząc zarzuty wobec czynności Zamawiającego polegającej na odrzuceniu swojej oferty oraz na wyborze oferty najkorzystniejszej, jak też zarzuty wobec zaniechania wykluczenia z postępowania wykonawcy, którego ofertę Zamawiający uznał za najkorzystniejszą oraz odrzucenia oferty tego wykonawcy, w dostateczny sposób wykazał swój uszczerbek w uzyskaniu zamówienia, stosownie do regulacji art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Zaskarżone czynności Zamawiającego bowiem w sposób bezpośredni pozbawiały Odwołującego możliwości uzyskania przedmiotowego zamówienia publicznego. Za niezasadny Izba uznała w tym zakresie wniosek Zamawiającego o oddalenie odwołania z powodu braku interesu po stronie Odwołującego do wniesienia odwołania. Zamawiający, składając ten wniosek podniósł, że potwierdzenie niezasadności zarzutów Odwołującego co do czynności odrzucenia jego oferty, wskazuje o bezprzedmiotowości pozostałych zarzutów odwołana i brak możliwości orzekania w tym względzie przez Izbę. Podkreślić należy, że kwestia interesu w uzyskaniu zamówienia – jako przesłanka materialno prawna, określona w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, rozpoznawana przez Izbę na rozprawie - weryfikowana jest na moment wniesienia przez wykonawcę odwołania w odniesieniu do całości zarzutów odwołania, na moment ich podniesienia w odwołania. Ocena pod kątem wskazanej przesłanki dokonywana przez Izbę zasadniczo przed rozpoznaniem zasadności zarzutów prowadzić ma co oceny, czy samo zaskarżenie określonych czynności, czy zaniechań w postępowaniu przez zamawiającego, przy założeniu zasadności tych zarzutów, potencjalnie pozwalałoby odwołującemu się wykonawcy uzyskać dane zamówienie. Niedopuszczalne jest w tym zakresie dokonywania przez Izbę oceny zasadności jednego zarzutu i pod tym kątem stwierdzenie, że wykonawca nie ma interesu w podnoszeniu innych zarzutów (skoro potwierdziła się okoliczność, że oferta odwołującego się wykonawcy zasadnie została odrzucona, odwołujący nie miał prawa do podnoszenia zrzutów wobec innych ofert). Ocena przesłanki z art. 179 ust. 1 ustawy Pzp powinna odnosić się zasadniczo do oceny całego

odwołania – wszystkich zgłoszonych tam zarzutów o ile dotyczą tożsamyh czynności zamawiającego dokonywanych na tym samym etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Ocena niezasadności jednego zarzutu w zakresie oceny pozostałych zarzutów odwołania może co najwyżej mieć znaczenie dla oceny odrębnej przesłanki oceny merytorycznej odwołania, opisanej w art. 192 ust. 2 ustawy Pzp. Przesłanka opisana w tym przepisie nakazuje Izbie badanie – ale po merytorycznej ocenie zasadności zarzutów odwołania na moment wydania orzeczenia w sprawie odwołania, czy stwierdzone naruszenie przepisów ustawy Pzp ma istotny wpływ na wynik postępowania, tj. wybór oferty najkorzystniejszej, czy unieważnienie postępowania. W tym zakresie faktycznie istnieje obowiązek weryfikacji przez Izbę, czy stwierdzone naruszenie przepisów ustawy Pzp, przy jednoczesnym niepotwierdzeniu się innych zarzutów odwołania (np. zasadności przywrócenia do postępowania określonej oferty) będzie miało wpływ na zmianę wcześniejszej decyzji zamawiającego o wyborze oferty najkorzystniejszej. Powyższe zatem ma znaczenie tylko dla tego czy odwołanie można uwzględnić, ale po ocenie zasadności zarzutów odwołania. W przypadku oceny przesłanki interesu w uzyskaniu zamówienia ocenie nie podlegają zarzuty odwołania co do ich zasadności czy niezasadności lecz jedynie weryfikacja potencjalnej możliwości uzyskania danego zamówienia publicznego przez odwołującego się wykonawcę w związku z podnoszonym zakresem zaskarżenia określonych czynności czy zaniechań Zamawiającego.

Izba, rozpoznając odwołanie w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu, uznała je za niezasadne.

W tym zakresie Izba ustaliła, co następuje:

Zamawiający wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego dotyczy złożone odwołanie w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu, które zostało opublikowane w dniu 16 lutego 2013 r.

W przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w terminie na składanie ofert wpłynęło sześć ofert: w tym oferta Odwołującego i skarżone przez niego oferta Przystępującego oraz wykonawców Sympozium i Mazurkas.

Zamawiający wyboru oferty najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu dokonał w dniu 22 marca 2012 r. i był to wybór oferty Przystępującego. Jednocześnie też Zamawiający poinformował wykonawców o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. Zamawiając, uznał, że Odwołujący, oferując 12 stoisk o

wymiarach 3m x 4m, 8 stoisk o wymiarach 3m x 3m jedno stoisko o wymiarach 4m x 5m oraz jedno stoisko o wymiarach 10m x 10m nie spełnił wymogu opisanego w pkt 9.5 załącznika nr 7 do SIWZ – OPZ, tj. zapewniania powierzchni w sąsiedztwie sali plenarnej na tym samym poziomie co sala plenarna i zorganizowanie maksymalnie 30 stoisk informacyjnych w tym maksymalnie 29 o wymiarach około 4m x 5m i jedno około 20m x 20m. Zamawiający również poinformował, że Odwołujący podlega wykluczeniu z udziału w postępowaniu na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp z powodu niespełnienia warunku wiedzy i doświadczenia oraz dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia. W tym zakresie Zamawiający zaniechał wezwania Odwołującego do uzupełnienia dokumentów w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp z racji tego, że oferta Odwołującego podlega odrzuceniu.

Czynność odrzucenia oferty Odwołującego oraz zaniechania wykluczenia z postępowania i odrzucenia oferty Przystępującego i zaniechania odrzucenia ofert wykonawców Mazurkas i Symposium zostały zaskarżone w trybie odwołania aktualnie rozpoznawanego przez Izbę.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia faktyczne Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów odwołania, odnoszącego się do uznania za niegodne z SIWZ wymiarów stoisk informacyjnych zaoferowanych przez Odwołującego, Izba stwierdziła jego niezasadność.

Odnosząc się do argumentacji prezentowanej przez Odwołującego Izba uznała, że nieostre określenia, których Zamawiający użył przy opisie wymaganych stoisk informacyjnych, tj. „około” należy odnosić do okoliczności niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i opisu przedmiotu zamówienia. Zamawiający w ramach niniejszego postępowania oczekiwał zapewnienia przez wykonawców określonej powierzchni, na której miały zostać zorganizowane konkretne ilości stoisk informacyjnych, co do których Zamawiający określił wymiary o przybliżonej powierzchni. Zamawiający określił, iż wymaga zorganizowania na określonej powierzchni 29 stoisk o wymiarach około 4m x 5m i jednego stoiska o wymiarach około 20m x 20m. Jednocześnie też Zamawiający w tym samym punkcie SIWZ (pkt 9.5 załącznika nr 7 do SIWZ) wskazał, że ustawienie stoisk powinno umożliwiać swobodny dostęp i przemieszczanie się uczestników kongresu (podobne postanowienia w pkt 9.1 załącznika nr 7 do SIWZ). Wskazał też, że na powierzchni wokół stoisk ma być zabezpieczona powierzchnia, na której będą rozmieszczone tablice rozkładane (roll-up-y), cztery telewizory LCD wielkości 42". Przy każdym stoisku miało być także umiejscowione co najmniej po trzy krzeselka, po 1 hokerze oraz po 2 stoliki. Powyższe

wymagania wskazują na dodatkowe okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie, co Zamawiający miał na myśli wskazując na wymóg „około” przy określonych wymiarach stoisk informacyjnych. Z całą pewnością przy wskazanych zapisach SIWZ nie można było oczekiwać od wykonawców, aby ci zaproponowali wyłącznie stoiska o wymiarach 4m x 5m w liczbie 29 i 20m x 20m w liczbie 1 stoiska. Skoro Zamawiający, określając pożądane wymiary stoisk, użył określenia „około” wykonawcy mogli zaoferować także przybliżone wymiary stoisk do oczekiwanych przez Zamawiającego.

Biorąc pod uwagę charakter przedmiotu zamówienia oraz wymiary stoisk informacyjnych oczekiwanych przez Zamawiającego, a także dodatkowe wskazane powyżej wymagania odnośnie tych stoisk, Izba uznała, że wymogu o przybliżonych wymiarach wskazanych w SIWZ Odwołujący nie wypełnił. Z całą pewnością za przybliżoną wielkość stoiska informacyjnego oczekiwanego w SIWZ o wymiarach 20m x 20m nie można uznać stoiska o wymiarach 10m x 10m. Jednocześnie też zaproponowane przez Odwołującego stoiska o wymiarach: 3m x 3m i 3m x 4m - w ocenie Izby - nie wypełniają wymogu około 4m x 5m. Przy tego rodzaju wartościach, jak wymiary stoiska dające w efekcie określoną powierzchnię, wykorzystywaną do określonych celów w takcie organizowanej imprezy, określenie „około” należy interpretować mając na uwadze przybliżone wartości tych wymiarów. Za takie należałoby uznać przykładowo wymiary: 19m x 19m, czy 20,9m x 20,9m dla wymiarów około 20m x 20m oraz 3m x 4m, 3,90m x 4,90m dla wymiarów około 4m x 5m. Zaoferowanie wymiarów stoisk na poziomie 10m x 10m z całą pewnością nie odpowiada stoiskom o wymiarach 20m x 20m, jak też stoisk o wymiarach 3m x 3m nie odpowiada stoiskom o wymiarach 4m x 5m, także w kontekście funkcjonalności i celów, jakie miały być osiągnięte przy realizacji przedmiotu zamówienia.

Odwołujący podniósł argument o tym, iż Zamawiający udzielił odpowiedzi na zapytanie do SIWZ, w której wskazał, że nie określa minimalnej powierzchni także, co do stoisk informacyjnych, a oczekuje od wykonawców jedynie tego, aby zmieściły się na niej wszystkie wymagane w SIWZ działania dotyczące każdej powierzchni, w tym dotyczącej stoisk informacyjnych (odpowiedź nr 10 na pytanie do SIWZ z pisma Zamawiającego z dnia 26 lutego 2013 r.). W ocenie Izby przywołana odpowiedź na zadane przez wykonawcę pytanie wskazuje jedynie, że Zamawiający nie określił nigdzie minimalnej powierzchni na stoiska informacyjne. Powyższe nie wskazuje jednak, że Zamawiający nie określił przybliżonych wymiarów stoisk informacyjnych. Czym innym są w efekcie wymiary stoisk informacyjnych, a czym innym łączna minimalna powierzchnia przeznaczona na te stoiska, choć oczywiście przyjęte wymiary stoisk mają de facto znaczenie dla globalnej powierzchni tych stoisk. Zamawiający, udzielając odpowiedzi na pytanie odnoszące się do powierzchni stoisk informacyjnych, nie zmienił jednocześnie wymogów określonych w pkt 9.5 załącznika nr 7 do

SIWZ, gdzie wskazał wymagane wymiary stoisk informacyjnych. Tym samym Zamawiający nie określił łącznej powierzchni minimalnej oczekiwanej dla zorganizowania stoisk informacyjnych, pozostawiając w tym względzie pewną dowolność wykonawcom. Określił jednak przybliżone wymiary oczekiwanych stoisk informacyjnych w łącznej liczbie 30 sztuk i ten wymóg nie został wypełniony przez Odwołującego. Łączna powierzchnia obliczona przez Zamawiającego i podana w informacji o wynikach postępowania miała jedynie walor informacyjny. Zamawiający poprzez wykazaną, łączną powierzchnię wynikającą z podanych minimalnych wymiarów stoisk i powierzchnię, która poprzez zaoferowane wymiary stoisk wskazał de facto Odwołujący, chciał niejako przybliżyć i ukazać wykonawcy zasadniczą różnicę pomiędzy oczekiwanymi wymiarami stoisk, a oferowanymi przez Odwołującego.

Co do kwestii określenia jako wstępnego dokumentu koncepcji realizacji przedmiotu zamówienia - wizualizacji, którą wykonawcy mieli przygotować w postępowaniu, który to dokument na etapie realizacji zamówienia będzie podlegał zmianom, Izba uznała, że dla czynności badania i oceny ofert wskazany dokument miał istotne znaczenie nadane mu przez postanowienia SIWZ. Zamawiający w niniejszym postępowaniu przyjął bowiem, że wskazany dokument – pomimo nazwy wskazującej na jego wstępny charakter – będzie miał znaczenie dla merytorycznej oceny ofert, tak pod kątem spełniania minimalnych wymogów, jak i w kontekście oceny w ramach kryteriów oceny ofert (§ 10 ust. 9 lit. d, czy § 13 SIWZ). Dokument ten miał zatem istotne znaczenie w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego dla wyboru oferty najkorzystniejszej. Z pewnością nie był to dokument wyłącznie informacyjny, składany dodatkowo w ofercie, w przeciwnym razie Zamawiający nie wprowadziłby w tym zakresie szeregu wymogów odnoszących się do opisu przedmiotu zamówienia, które powinny znaleźć się w wizualizacji przedkładanej przez wykonawców wraz z ofertą. Postanowienia SIWZ, a przede wszystkim projektu umowy (załącznik nr 5 do SIWZ), przywoływane przez Odwołującego, faktycznie wskazywały na przedłożenie ostatecznej wersji koncepcji przez wybranego w postępowaniu wykonawcę na etapie realizacji zamówienia. Wskazywały one też na możliwość wprowadzenia uwag Zamawiającego. Powyższe postanowienia w żaden sposób nie negują ustalenia, że informacje zawarte we wstępnej koncepcji prezentowanej przez wykonawców w ofertach mają znaczenie dla czynności badania i oceny ofert oraz wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odnosząc się do kwestii przyznawania punktów w ramach kryterium oceny ofert, co do wskazanej kwestii, stwierdzić należało, że niespełnienie minimalnych wymogów w tym zakresie nie mogło być uznane przez Zamawiającego jako jedynie podstawa do obniżenia punktacji dla Odwołującego. Takich warunków przyznawania punktów w ramach kryteriów oceny ofert postanowienia SIWZ nie przewidywały. Ponadto niespełnienie wskazanego wymogu oznaczałoby wybór do realizacji przedmiotu umowy rozwiązania, które nie spełnia

podstawowych wymogów odnoszących się do opisu przedmiotu zamówienia opisanych odrębnie w załączniku nr 7 do SIWZ (OPZ).

Co do argumentacji Odwołującego prezentowanej w toku rozprawy i przedłożonych przez niego wizualizacji wskazujących na możliwość ustawienia stoisk informacyjnych na wybranej do zorganizowania kongresu powierzchni ściśle wedle wymiarów określonych w pkt 9.5 załącznik nr 7 do SIWZ, Izba uznała, że powyższe nie mają żadnego znaczenia. Ocena ofert w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego odbywała się w oparciu o wizualizacje przygotowane i przedstawione przez wykonawców do upływu terminu składania ofert na równych zasadach. Przyjęcie w toku postępowania odwoławczego nowej koncepcji ustawienia stoisk informacyjnych przez Odwołującego byłoby zatem niedopuszczalne i prowadziłoby w efekcie do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji w postępowaniu.

Odnosząc się do stanowiska Odwołującego o niewykorzystaniu przez Zamawiającego procedury poprawienia oferty Odwołującego we wskazanym zakresie w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp Izba stwierdziła, że brak było podstaw do poprawienia oferty Odwołującego. Skorzystanie z trybu wskazanego w art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp wymagałoby od Zamawiającego stworzenia za Odwołującego treści wstępnej koncepcji, a więc fragmentu istotnej treści oferty wykonawcy, podlegającej merytorycznej ocenie ofert, co przeczyłoby istocie i prawnej możliwości stosowania wskazanego przepisu ustawy Pzp.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów odwołania co do nieuprawnionej – zdaniem Odwołującego - czynności poprawienia oferty Przystępującego, Izba stwierdziła jego niezasadność.

Zamawiający poprawił ofertę Przystępującego w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp w zakresie wyceny pozycji 17 formularza ofertowego (załącznik nr 5 do SIWZ) „Wynagrodzenie i koszty podróży prelegentów i moderatorów i innych gości wskazanych przez Zamawiającego”. W pozycji tej Zamawiający zastrzegł konkretną kwotę konieczną do wpisania przez wszystkich wykonawców w wysokości: 195 500,00 zł. Wymogi w tym zakresie Zamawiający dookreślił w pkt 9.20.4 załącznika nr 7 do SIWZ. Przystępujący we wskazanej pozycji wpisał inną kwotę niż oczekiwał tego Zamawiający (kwotę: 130 000 zł). Powyższe – zdaniem Izby – uprawniało Zamawiającego do poprawienia wskazanej niezgodności treści oferty Przystępującego z treścią SIWZ w oparciu o przywołany przepis. Niewątpliwie wskazana nieprawidłowość w ofercie Przystępującego stanowi wprost niegodność treści oferty z treścią SIWZ. Tego typu niegodności podlegają poprawieniu we wskazanym trybie, o ile mają znamiona omyłkowego działania ze strony wykonawcy i poprawienie tej niegodności jest możliwe bez istotnej zmiany treści oferty. Wskazane

przesłanki do poprawienia oferty Przystępującego – zdaniem Izby – znalazły wypełnienie w przedmiotowej sprawie. Przystępujący, mając do wypełnienia szczegółowy formularz kosztowy zawierający wiele pozycji cenowych, mógł dopuścić się omyłki poprzez wypełnienie także pozycji, która w efekcie została zastrzeżona przez Zamawiającego. Ponadto poprawienie oferty Przystępującego w tym zakresie nie wymagało żadnej interwencji ze strony wykonawcy – jakichkolwiek wyjaśnień, doprecyzowania, czy wręcz złożenia nowego oświadczenia woli w tym zakresie. Zamawiający samodzielnie mógł wpisać wymaganą kwotę w formularzu ofertowym Przystępującego i nie spowodowało to istotnej, znaczącej zmiany w treści oferty. Zmiana będąca wynikiem poprawienia omyłki w ofercie Przystępującego prowadzi do nieznaczącego podwyższenia wysokości oferty Przystępującego o koszty i tak przewidziane w tym zakresie przez Zamawiającego w SIWZ. Tym samym zatem nieuprawnione jest stanowisko Odwołującego o nieuprawnionym działaniu Zamawiającego co do oferty Przystępującego. Nie można mówić w tym zakresie o nierównym traktowaniu wykonawców. Jak wskazano wyżej ewentualne poprawienie oferty Odwołującego co do wymiarów stoisk informacyjnych prowadziłoby do konieczności sformułowania oferty za Odwołującego, bądź przyjęcie uzupełnienia oferty o nową treść oświadczenia woli Odwołującego. Jest to zgoła odmienna sytuacja od poprawienia oferty Przystępującego, która to czynność mogła odbyć się bez jakiegokolwiek kontaktu z wykonawcą, poza oczywiście wymaganą przepisami ustawy Pzp formalną zgodą na dokonanie tego rodzaju poprawki w jego ofercie.

Odnosząc się do trzeciego z zarzutów odwołania, iż oferta Przystępującego powinna zostać odrzucona z powodu jej sprzeczności z treścią SIWZ z uwagi na niezapewnienie odrębnej powierzchni na catering, Izba stwierdziła jego niezasadność.

Odwołujący argumentując ten zarzut odwołania powołuje się na postanowienia pkt 9.11 załącznika nr 7 do SIWZ, w którym wskazuje się m.in., że powierzchnia, na której będą podawane posiłki ma zapewniać swobodne przemieszczanie się osób w trakcie poczęstunków oraz nie będzie wykorzystywana na żadne inne działania niż catering. Odwołujący powoływał się również na odpowiedź na zapytanie do SIWZ zawartą w piśmie z dnia 26 lutego 2013 r. (odpowiedź nr 13), w której Zamawiający wskazał, że osobna powierzchnia na catering nie może być zorganizowana na korytarzu. Według Odwołującego zorganizowanie w Hali nr 2 w ofercie Przystępującego cateringu obok sali plenarnej, do której wchodzi się przez salę przeznaczoną na catering nie spełnia wskazanych wymogów SIWZ. W jego ocenie przeznaczenie sali cateringowej na cele komunikacyjne nie jest możliwe i wskazuje na sprzeczność z SIWZ. W ocenie Izby argumentacja Odwołującego nie zasługuje na uwzględnienie. Według wizualizacji przedstawionej w ofercie Przystępującego

wyodrębniona została samodzielna powierzchnia na salę cateringową w bezpośrednim sąsiedztwie sali plenarnej. Powierzchnia ta tworzy wyodrębnioną całość, która w żaden sposób nie jest przeznaczona na jakiegokolwiek inne działanie w toku organizacji kongresu. Faktycznie z tej powierzchni można w sposób bezpośredni przedostać się na salę plenarną, co jednak nie oznacza, że catering zorganizowany jest w korytarzu. Zgodzić należy się z argumentacją prezentowaną przez Zamawiającego, iż należy odróżnić pojęcie korytarza od ciągu komunikacyjnego. Nie można przyjąć, że możliwość przemieszczania się na powierzchnię cateringową i z niej na salę plenarną, wskazuje na jakąkolwiek inną działalność, która miałyby być prowadzona na sali cateringowej. Przewidzenie w sali cateringowej standardowych ciągów komunikacyjnych umożliwiających wejście na nią i wyjście z niej nie może być utożsamiane z innym rodzajem działalności, np. umiejscowienia stoisk informacyjnych, czy powierzchni wystawienniczej. Z całą pewnością sala cateringowa nie została umiejscowiona w korytarzu, co było zakazane przez Zamawiającego. Jak wskazano wyżej Przystępujący zorganizował salę cateringową w wyodrębnionej swobodnej powierzchni, a nie w wydzielonym korytarzu – wąskiej powierzchni służącej wyłącznie przemieszczaniu się. Tym samym zatem brak było podstaw do uznania, że oferta Przystępującego nie spełnia wymogów SIWZ we wskazanym zakresie. Podobnie należy odnieść się do analogicznych zarzutów podniesionych przez Odwołującego wobec innych wykonawców – Mazurkas i Symposium. Wykonawcy ci zaoferowali tą samą powierzchnię, co Przystępujący z tych też względów argumentacja dotycząca powierzchni oferowanej przez Przystępującego ma również odniesienie do wskazanych wykonawców.

Odnosząc się do czwartego z zarzutów dotyczącego braku możliwości pomieszczenia minimum 250 osób w sali panelowej nr 6, odwołania Izba stwierdziła jego niezasadność.

Odwołujący jako podstawę swojego zarzut wskazuje, że Przystępujący w swojej wizualizacji, przedstawiając aranżację wskazanej sali panelowej, nie uwzględnił filarów podtrzymujących strop we wskazanej sali i nie naniósł ich na plan. Jako potwierdzenie swojego zarzutu Odwołujący podniósł również, że we wskazanej sali funkcjonują skosy, które również uniemożliwiają ustawienie krzesełek w ilości 250. Odnosząc się do tej argumentacji Izba stwierdziła, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. Odwołujący nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów, które wskazywałyby na obiektywną, techniczną niemożliwość umiejscowienia we wskazanej sali 250 osób. Na brak takiej możliwości nie może w żaden sposób wskazywać brak umiejscowienia (wrysowania) na planie kilku kolumn, które faktycznie w tej sali są usytuowane. Według postanowień SIWZ wykonawcy mieli zapewnić 6 sal z określoną ilością osób – każda minimum 250 osób, co w ofercie Przystępującego zostało potwierdzone (pkt 9.4.2 SIWZ). Przystępujący, a także

Zamawiający dodatkowo, jako potwierdzenie obiektywnej możliwości takiego ustawienia we wskazanej sali 250 krzesełek, uzyskał stanowisko od właściciela centrum, którego powierzchnia jest wykorzystywana przez Przystępującego w jego ofercie. Dodatkowe wyjaśnienia właściciela obiektu potwierdzają zatem w sposób obiektywny to co oświadczył w swojej ofercie Przystępujący. Tym samym brak było podstaw do uznania, że oferta Przystępującego jest sprzeczna we wskazanym zakresie z treścią SIWZ. Podobnie należy odnieść się do analogicznych zarzutów podniesionych przez Odwołującego wobec innych wykonawców – Mazurkas i Symposium. Wykonawcy ci zaoferowali taką samą powierzchnię co Przystępujący, z tych też względów argumentacja dotycząca powierzchni oferowanej przez Przystępującego ma również odniesienie do wskazanych wykonawców.

Co do zarzutu nieuprawnionego przyznania Przystępującemu 2 punktów niezgodnie z kryteriami oceny ofert w zakresie przedstawienia stanowiska informacyjnego 4m x 5m. Podstawą zarzutu jest usytuowanie w projekcie tego stanowiska w ofercie Przystępującego stolików oraz krzesełek we wnętrzu stoiska informacyjnego, podczas gdy Zamawiający nie dopuszczał takiej możliwości. Odnosząc się do powyższego Izba uznała, opis kryterium oceny ofert (wstępna koncepcja organizacji kongresu), w tym wyszczególnionego elementu oceny ofert w ramach tego kryterium, tj. ustawienia podstawowego wyposażenia i sprzętu, w tym dotyczącego projektu stoiska, nie był na tyle dokładny, aby można było w tym zakresie uznać, za jakie konkretnie wymogi odnośnie stoiska o wymiarach 4m x 5m Zamawiający przyzna maksymalną ilość punktów, bądź za niespełnienie jakich wymogów Zamawiający nie przyzna w ogóle punktów wykonawcom. W tym zatem zakresie nie można wywodzić, że wskazanie dodatkowo we wnętrzu stoiska krzesełek stolików i hokera może być uznane za okoliczność uzasadniającą brak przyznania w ogóle punktów za ten element podlegający w pewnym zakresie subiektywnej ocenie przez Zamawiającego. Tym samym Izba stwierdziła, że zarzut jest niezasadny.

Co do kwestii dotyczącej niespełniania warunku wiedzy i doświadczenia przez Przystępującego, Izba uznała, że zarzut przez Odwołującego nie został de facto postawiony w treści odwołania, a tym samym nie powinien podlegać rozpoznaniu. Odwołujący jedynie w postaci domniemania wskazuje na swoje wątpliwości co do usług wykazanych przez Przystępującego na potwierdzenie spełniania warunku wiedzy i doświadczenia. Wątpliwości, które w pewnym minimalnym zakresie precyzuje odnoszą się do wielkości wynagrodzenia za zakres prac wykonanych przez Przystępującego dla Politechniki Warszawskiej co do kosztu materiałów konferencyjnych oraz w drugim przypadku co do kosztów usługi cateringowej w kontekście ilości osób uczestniczących z wykazywanej imprezie. Odwołujący wskazuje

jedynie, że powyższe powinno podlegać wyjaśnieniu przez Zamawiającego w trybie art. 26 ust. 4 ustawy Pzp, jednocześnie w komparacji odwołania wskazując, że Przystępujący nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Równocześnie też w komparacji odwołania wskazuje on na zaniechanie wykluczenia Przystępującego z postępowania z powodu podania nieprawdziwych informacji, bez wskazania żadnych dodatkowych okoliczności w tym zakresie. Treść odwołania nie pozwala zatem na ustalenie, jakie okoliczności faktyczne legły u podstaw zaskarżenia odwołania. Nie wiadomo, czy była to kwestia niespełnienia warunku wiedzy i doświadczenia, co wymagałoby wskazania jakiego zakresu tego warunku zgłaszane są uwagi (Zamawiający w sposób szczegółowy określił w SIWZ warunek wiedzy i doświadczenia, określając konkretne wymogi do wykazania przez wykonawców), czy też brak wyjaśnienia określonych uzasadnionych wątpliwości, sprzeczności dokumentów przedłożonych na potwierdzenie spełnienia tego warunku, podania jakichś nieprawdziwych informacji przez wykonawcę, czy też innych bliżej niezidentyfikowanych okoliczności. Rolą Odwołującego jest właściwe określenie zarzutu odwołania, na który powinno się składać wskazanie konkretnych okoliczności związanych z określonym działaniem czy też zaniechaniem po stronie zamawiającego, które prowadzi do naruszenia odnośnych przepisów ustawy Pzp. Powyższe w tym zakresie nie zostało wypełnione. Izba mając na względzie dyspozycję art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, orzekając w sprawie odwołania, może opierać się na granicach zaskarżenia określonych właśnie w treści odwołania.

Odnosząc się jednak do wątpliwości zgłaszanych przez Odwołującego Izba stwierdziła, że Przystępujący wykazał się realizacją określonych usług, wymieniając je w wykazie usług, co zostało także potwierdzone przez podmiot, na rzecz którego określone usługi były świadczone. Podważanie wykonania określonych usług na zaniżonym wartościowo poziomie jako podstawa do twierdzenia, że usługi takie nie zostały w ogóle zrealizowane stanowi zbyt daleko idące uproszczenie. Odwołujący jako dowody na potwierdzenie wywodzonych okoliczności przedstawił treść umów zawartych z Politechniką Warszawską, powołując się w tym zakresie na zestawienie kosztów i wykazując ich nierealność. Odwołujący zatem kwestionuje, że za określone kwoty nie było możliwe wykonanie określonych usług z drugiej zaś strony podmiot, na rzecz którego określone usługi były świadczone potwierdza ich wartość i zakres oraz prawidłowość wykonania. Dodatkowo w toku rozprawy Przystępujący wskazał na dodatkowe finansowanie wykazywanych w ramach warunku wiedzy i doświadczenia usług w zakresie usług cateringowych, co w sposób wiarygodny uzasadnia niski koszt wskazanych usług. Powyższe jednak stanowi jedynie dodatkową argumentację Przystępującego wynikającą z zarzutów formułowanych przez Odwołującego w toku rozprawy, które – jako spóźnione - nie podlegają rozpoznaniu przez Izbę. Zdaniem Izby na

etapie czynności badania i oceny ofert, co do dokumentów przedstawionych w tym zakresie przez Przystępującego (wykaz usług i dokumenty potwierdzające ich należyte wykonanie) nie budziły one żadnych wątpliwości i jako takie nie powinny być przez Odwołującego kwestionowane.

Mając powyższe na uwadze i działając na podstawie art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy Pzp orzeczono jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania Izba oparła się na art. 192 ust. 9 oraz 10 ustawy Pzp. W oparciu o wskazane przepisy obciążyła nimi Odwołującego stosownie do wyniku postępowania. Wśród kosztów postępowania odwoławczego Izba uwzględniła - stosownie do regulacji zawartej w § 3 pkt 1) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym w sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238) – koszty wpisu uiszczonego przez Odwołującego w kwocie 15 000 zł.

Przewodniczący: